

POSTANOWIENIE

Dnia 5 marca 2026 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Maria Szczepaniec (przewodniczący, sprawozdawca)

SSN Tomasz Demendecki

Ławnik Arkadiusz Sopata

Protokolant starszy inspektor sądowy Marta Brzezińska

po rozpoznaniu na posiedzeniu w dniu 5 marca 2026 r.

w Izbie Odpowiedzialności Zawodowej

odwołania obrońcy obwinionej prokurator Prokuratury Rejonowej w B. – X. Y. na postanowienie Sądu Dyscyplinarnego przy Prokuratorze Generalnym z dnia 14 kwietnia 2025 r., sygn. [...]

na podstawie art. 437 § 1 k.p.k. w zw. z art. 171 pkt 1 oraz art. 166 ustawy z dnia 28 stycznia 2016 r. Prawo o prokuraturze

postanowił:

1. utrzymać w mocy zaskarżone postanowienie;

2. kosztami postępowania odwoławczego obciążyć Skarb Państwa.

Ławnik Arkadiusz Sopata   Maria Szczepaniec   Tomasz Demendecki

UZASADNIENIE

Zarządzeniem z dnia 18 kwietnia 2024 r. w sprawie o sygn. akt [...], Prokurator Okręgowy w K. zawiesił w czynnościach służbowych X. Y. – prokuratora Prokuratury Rejonowej w B. na okres 6 miesięcy w związku z prowadzonym postępowaniem służbowym dotyczącym dopuszczenia się uchybienia godności urzędu, a polegającym na tym, że w dniu 12 kwietnia 2024 r. w R., w stanie nietrzeźwości wynoszącym 0,43 mg/l i 0,35 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu, prowadziła ona w ruchu lądowym samochód osobowy marki F. o nr rej.

[...], co stanowiło uchybienie godności urzędu prokuratora, wyczerpujące jednocześnie znamiona przestępstwa z art. 178a § 1 k.k., tj. deliktu dyscyplinarnego z art. 137 § 1 pkt 5 ustawy Prawo o prokuraturze.

W dniu 14 sierpnia 2024 r. Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego Prokuratora Generalnego dla [...] okręgu regionalnego wszczął postępowanie dyscyplinarne w sprawie o sygn. akt [...] wobec X. Y. – prokuratora Prokuratury Rejonowej w B. o delikt dyscyplinarny z art. 137 § 1 pkt 5 ustawy Prawo o prokuraturze.

W dniu 6 lutego 2025 r. Prokurator Rejonowy [...] w K., w toku śledztwa o sygn. [...], skierował do Sądu Najwyższego Izby Odpowiedzialności Zawodowej wnioski o wydanie uchwały zezwalającej na pociągnięcie prokuratora X. Y. do odpowiedzialności karnej w związku z zamiarem przedstawienia jej zarzutu popełnienia przestępstwa z art. 178a § 1 k.k. Termin posiedzenia jawnego w przedmiocie rozpoznania ww. wniosku został wyznaczony na dzień 26 lutego 2026 r., sygn. akt I ZI 6/25.

Postanowieniem z dnia 14 kwietnia 2025 r. Sąd Dyscyplinarny przy Prokuratorze Generalnym w sprawie o sygn. [...] przedłużył okres zawieszenia w czynnościach X. Y. na dalszy okres 6 miesięcy, tj. do dnia 18 października 2025 r.

Na wskazane postanowienie odwołanie złożył obrońca obwinionej prokurator X. Y., który zaskarżonemu postanowieniu zarzucił błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia i mający wpływ na jego treść polegający na błędnym przyjęciu, że istnieją podstawy do przedłużenia zawieszenia obwinionej. W konsekwencji wyżej podniesionego zarzutu, odwołujący wniósł o uchylenie zaskarżonego postanowienia w całości.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Odwołanie nie zasługiwało na uwzględnienie.

Zgodnie z przepisem art. 150 § 5 ustawy Prawo o prokuraturze od postanowienia sądu dyscyplinarnego o przedłużeniu zawieszenia prokuratora w czynnościach przysługuje odwołanie. Wedle przepisu art. 150 § 1 wspomnianej ustawy, prokurator może być zawieszony w czynnościach na okres do 6 miesięcy, jeżeli z uwagi na charakter przewinienia dyscyplinarnego konieczne jest

natychmiastowe odsunięcie go od wykonywania obowiązków. Zgodnie natomiast z przepisem art. 150 § 3 wspomnianej ustawy, zawieszenie prokuratora w czynnościach, w uzasadnionych przypadkach, może być przedłużone na wniosek rzecznika dyscyplinarnego przez sąd dyscyplinarny na dalszy, niezbędny okres. Zatem jednym z podstawowych obowiązków sądu odwoławczego jest stwierdzenie, czy w danym stanie faktycznym wystąpiła przesłanka uzasadnionego przypadku, która wpływałaby na konieczność dalszego przedłużenia zawieszenia prokuratora w czynnościach służbowych.

Przenosząc treść powyższych rozważań na grunt niniejszej sprawy, w ocenie Sądu Najwyższego nie zasługiwał na uwzględnienie zarzut podniesiony przez odwołującego, a dotyczący błędu w ustaleniach faktycznych.

Wbrew twierdzeniom odwołującego, Sąd Dyscyplinarny przy Prokuratorze Generalnym zasadnie przyjął, że wobec prokurator X. Y. zachodzi uzasadniony przypadek przemawiający za przedłużeniem zawieszenia jej w czynnościach na dalszy, niezbędny okres. Ustawowa przesłanka uzasadnionego przypadku, opisana w art. 150 § 3 ustawy Prawo o prokuraturze, usprawiedliwiająca przedłużenie zawieszenia prokuratora w czynnościach służbowych, występuje w każdej sytuacji, w której prokurator jest podejrzany o popełnienie przestępstwa, a przynajmniej takiego przewinienia dyscyplinarnego, którego dokonanie poważnie naraziłoby na szwank wizerunek urzędu prokuratorskiego.

Zdaniem Sądu Najwyższego, powyższa definicja ma zastosowanie w niniejszym postępowaniu.

Mając na uwadze wagę zarzucanego obwinionej prokurator przewinienia dyscyplinarnego w postaci uchybienia godności urzędu prokuratorskiego (art. 137 § 1 pkt 5 ustawy Prawo o prokuraturze) oraz fakt, że postępowanie dyscyplinarne w sprawie o sygn. akt [...], jak również postępowanie karne dotyczące popełnienia umyślnego przestępstwa z art. 178a § 1 k.k. nie zostały zakończone, zasadnym jest utrzymanie w mocy postanowienia Sądu Dyscyplinarnego przy Prokuratorze Generalnym z dnia 14 kwietnia 2025 r. Zajmowanie przez obwinioną prokurator w trakcie trwania postępowania dyscyplinarnego i karnego urzędu prokuratorskiego może, w ocenie Sądu Najwyższego, doprowadzić do istotnego podważenia autorytetu prokuratury. W niniejszej sprawie waga i charakter przewinienia

dyscyplinarnego uzasadniają w pełni wystąpienie w sprawie przesłanki uzasadnionego przypadku, o której mowa w art. 150 § 3 ustawy Prawo o prokuraturze.

Nie ma zatem racji odwołujący, który braku zasadności i braku konieczności przedłużenia okresu zastosowania zawieszenia w czynnościach służbowych, upatrywał właśnie w charakterze i wadze uchybień, które legły u podstaw pierwotnej decyzji o zawieszeniu w czynnościach. Odwołujący zdaje się nie dostrzegać szkody, jaką dalsze pełnienie przez obwinioną prokurator obowiązków służbowych może wyrządzić zarówno prowadzonym przez nią postępowaniom, jak i samej instytucji prokuratury. Zaakcentować w tym miejscu należy, iż pełnienie służby prokuratorskiej, zgodnie z art. 75 § 1 pkt 2 ustawy Prawo o prokuraturze, wymaga nieskazitelnego charakteru. Za nieakceptowalną należy zatem uznać taką sytuację, w której prokurator stojący pod zarzutem popełnienia deliktów dyscyplinarnych znacznej wagi, podważających posiadanie przez niego właściwości osobistych niezbędnych na tym stanowisku, będzie wykonywać czynności służbowe. Dopuszczenie obwinionej do pełnienia czynności prokuratorskich mogłoby bowiem podważyć autorytet prokuratury, jako instytucji stojącej na straży praworządności (art. 2 ustawy Prawo o prokuraturze). W związku z powyższym Sąd Najwyższy nie uwzględnił odwołania obwinionego w oparciu o wskazany zarzut.

Reasumując, w ocenie Sądu Najwyższego zaskarżone orzeczenie w przedmiocie dalszego zawieszenia obwinionej prokurator w czynnościach odpowiada prawu. Zasadnie wskazuje się w literaturze przedmiotu, iż zawieszenie w czynnościach spełnia różne funkcje. Po pierwsze, chroni autorytet prokuratury, a także dalej jeszcze idący interes publiczny przed szkodami, jakie mogłoby spowodować pełnienie funkcji prokuratorskich przez obwinionego. Po wtóre, odgrywa doniosłą rolę wychowawczą, będąc moralnym przeżyciem zarówno dla obwinionego, jak i dla jego współpracowników (por. A. Kiełtyka, W. Kotowski, A. Ważny, Prawo o prokuraturze. Komentarz, wyd. II 2021).

Mając na względzie powyższe, Sąd Najwyższy postanowił jak w sentencji, kosztami postępowania odwoławczego obciążając przy tym Skarb Państwa.

[M. T.]

[r.g.]

Ławnik Arkadiusz Sopata   Maria Szczepaniec   Tomasz Demendecki